KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 618/2000

av den 22 mars 2000

om införande av en provisorisk utjämningstull på import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Malaysia och Republiken Filippinerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], särskilt artikel 12 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

(1) I juni 1999 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande (nedan kallat tillkännagivandet om inledande) i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [2] om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import till gemenskapen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Malaysia, Singapore, Thailand och Filippinerna; kommissionen inledde samtidigt en undersökning.

(2) Förfarandet inleddes med anledning av en framställning (nedan kallad klagomålet) gjord av European Industrial Fasteners Institute (EIFI) som företrädare för tillverkare i gemenskapen vars tillverkning utgjorde en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning av fästanordningar av rostfritt stål. Klagomålet innehöll bevis för subventionering av produkten i fråga och för att subventioneringen medförde väsentlig skada, vilka ansågs tillräckliga för att motivera inledandet av ett förfarande.

(3) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen i enlighet med artikel 10.9 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad grundförordningen) offentliga myndigheterna i Malaysia, Singapore, Thailand och Filippinerna om att kommissionen mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål i vilket påstods att subventionerad import med ursprung i Malaysia, Singapore, Thailand och Filippinerna vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada. Offentliga myndigheterna inbjöds till samråd i syfte att klargöra situationen vad gäller påståendena i klagomålet och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Malaysia och Filippinerna accepterade erbjudandet om samråd; kommissionen höll samråd med Malaysias offentliga myndigheter den 5 juni 1999 och med Filippinernas offentliga myndigheter den 7 juni 1999. De anmärkningar som framställdes rörande påståendena i klagomålet om subventionerad import och väsentlig skada som gemenskapsindustrin skulle ha vållats noterades.

(4) Kommissionen underrättade i officiell ordning de tillverkare i gemenskapen, de exporterande tillverkare, importörer, de leverantörer av råmaterial och användare som kommissionen visste var berörda samt exportländernas företrädare om att förfarandet skulle inledas. De berörda parterna gavs tillfälle att framställa sina synpunkter skriftligen och att begära att höras.

(5) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och mottog svar från Malaysias, Singapores, Thailands och Filippinernas offentliga myndigheter, från de klagande tillverkarna i gemenskapen, från sju leverantörer av råmaterial och från ett antal exporterande tillverkare (två i Malaysia, en i Singapore, fyra i Thailand och två i Filippinerna).

(6) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för ett preliminärt fastställande och avlade kontrollbesök hos följande företag och offentliga institutioner:

a) *Klagande tillverkare i gemenskapen*

— Bulnava srl, Milano (Italien)

— Inox Viti snc di Cattinori Enrico & Bruno, Grumello Del Monte (Italien)

— Tevi (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Dell'Olio (Italien)

— Torbesa (Tornillería del Besos, SA), Barcelona (Spanien)

— Ugivis SA, Belley (Frankrike)

b) *Malaysias offentliga myndigheter*

— Bank Negara Malaysia, Kuala Lumpur

— Tull- och punktskattemyndigheten, Kuala Lumpur

— Skattestyrelsen, Kuala Lumpur

— Lokala tullmyndigheten, Ipoh och Penang

— Malaysiska förbundet för främjande av utrikeshandeln, Kuala Lumpur

— Myndigheten för industriutveckling, Kuala Lumpur

— Ministeriet för internationell handel och industri, Kuala Lumpur

— Skatteministeriet, Kuala Lumpur

c) *Exporterande tillverkare i Malaysia*

— Tigges Stainless Steel Fasteners SdN. Bhd., Ipoh

— Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd., Penang

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] EGT C 181, 26.6.1999, s. 29.

d) *Singapores offentliga myndigheter*
- Singapores centralbank
- Nämnden för ekonomisk utveckling, handels- och industriministeriet
- Skatteministeriet
- Nämnden för handelsutveckling, handels- och industriministeriet

e) *Exporterande tillverkare i Singapore*
- Szu-I Fasteners, Ltd, Singapore

f) *Thailands offentliga myndigheter*
- Investeringsnämnden, Bangkok
- Tullmyndigheten, Bangkok, Samutprakarn
- Utrikeshandelsstyrelsen, Bangkok
- EAGAT och provinselektricitetsstyrelsen, Bangkok
- Punktskattemyndigheten, Bangkok
- Myndigheten för industrifastigheter, Bangkok, Samutprakarn
- Förbundet för industrifinans, Bangkok
- Skattemyndigheten, Bangkok

g) *Exporterande tillverkare i Thailand*
- A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya
- Chiao Pao Metal Co., Ltd (närstående Dura Fasteners Co., Ltd), Samutprakarn
- Dura Fasteners Co., Ltd, Samutprakarn
- Taiyo Fastener (Thailand) Co., Ltd (närstående Dura Fasteners Co., Ltd), Samutprakarn

h) *Filippinernas offentliga myndigheter*
- Tullmyndigheten Manila
- Skattemyndigheten, Manila
- Investeringsmyndigheten, Manila
- Finansministeriet, Manila
- Filippinernas styrelse för ekonomiska zoner, Manila, Cavite

k) *Exporterande tillverkare i Filippinerna*
- Lu Chu Shin Yee Works (Philippines), Ltd Cavite
- Pilshin Works Corporation, (närstående Lu Chu Shin Yee Works Ltd), Cavite.

(7) Subventionsundersökningen omfattade tiden 1 april 1998–31 mars 1999 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av skada omfattade perioden 1 januari 1996–31 mars 1999 (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

(8) I denna undersökning har, i enlighet med fast praxis på detta område, företag som inom ramen för ett visst system erhållit en förmån på under 0,01 % ansetts inte ha erhållit någon förmån därav. För Filippinerna, som är ett utvecklingsland som ingår i förteckningen i bilaga VII till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, har denna tröskel höjts till 0,3 %, utom i de fall då subventionsnivån för de program som ligger under den tröskeln sammantaget överstiger 0,6 %. Den förmån som de exporterande företagen erhåller uttrycks som en procentandel av den beräkningsgrund som gäller för subventioneringssystemet i fråga enligt artikel 7 i grundförordningen.

(9) För närvarande gäller slutgiltiga antidumpningsåtgärder för import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i, bland annat, Malaysia och Thailand i enlighet med rådets förordning (EG) nr 393/98 [3]. En undersökning för att avgöra om dessa antidumpningstullar absorberats inleddes den 6 maj 1999 [4].

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

(10) Den produkt som är föremål för undersökning är fästanordningar av rostfritt stål, dvs. bultar, muttrar och skruvar av rostfritt stål som används för att mekaniskt förena två eller flera delar. Dessa produkter omfattas av KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 och 7318 16 30.

(11) Skruvar är fästanordningar med yttre gängskärning på skaftet. De kan antingen användas utan någon annan del och anbringas i trä (träskruvar) eller metallplattor (självgängande skruvar (plåtskruvar)) eller kombineras med en mutter och underläggsbrickor för att tjäna som en bult. Skruvar kan ha olika huvudformer (skålformiga, hålformiga, platta, sexkantsformiga, osv.) skaftlängder och diametrar. Skaftet kan vara helt eller delvis gängat.

(12) Fästanordningar av rostfritt stål används av olika användarindustrier och i många olika slutprodukter där motståndskraft mot atmosfärisk och kemisk korrosion är nödvändig och där också hygienen kan vara avgörande, t.ex. utrustning för bearbetning och lagring av livsmedel, anläggningar i den kemiska industrin, tillverkning av medicinsk utrustning, utrustning för offentlig belysning, skeppsbyggeri, osv.

(13) Det finns många olika typer av fästanordningar av rostfritt stål, och varje typ karakteriseras av dess specifika fysiska och tekniska egenskaper och den sort av rostfritt stål som den framställs av. Alla produkter som är föremål för undersökning och omfattas av en bred definition av fästanordningar har dock samma grundläggande fysiska egenskaper och användningsområden och distribueras via samma kanaler. Det går inte att göra en klar åtskillnad mellan de många olika typerna av rostfria

[3] EGT L 50, 20.2.1998, s. 1.
[4] EGT C 125, 6.5.1999, s. 12.

fästanordningar. De anses följaktligen utgöra en enda produktkategori i denna undersökning. Av tekniska undersökningsskäl beslöts dock att det skulle vara lämpligt att dela in den berörda produkten i olika ”typer” och inhämta och bearbeta uppgifter på grundval av dessa typer. Vid indelningen utgick man från fem kriterier ([5]). Varje kombination av dessa kriterier, som benämns ”produktkontrollnummer”, motsvarar en särskild typ av fästanordning av rostfritt stål.

(14) Under undersökningens gång hävdades att muttrar (KN-nummer 7318 16 30) borde undantas från undersökningen eftersom muttrar inte tillverkades i gemenskapen. Det bör dock noteras att det faktum att en specifik produkttyp inte tillverkas (eller inte längre tillverkas) av gemenskapsindustrin inte i sig är tillräckligt för att avgöra huruvida produkttypen bör undantas från antisubventionsförfarandets räckvidd. Kommissionen konstaterade under alla omständigheter att gemenskapsindustrin faktiskt hade en viss tillverkning av muttrar, även om en betydande del av gemenskapens förbrukning av muttrar faktiskt importerades, främst från de berörda länderna.

(15) Den del av gemenskapens industri som behållit en viss kapacitet att tillverka muttrar kan komma att öka sin tillverkning av muttrar när en rimlig prisnivå återupprättats på gemenskapens marknad. Under dessa förhållanden ansågs det inte berättigat att utesluta muttrar från undersökningen.

2. **Likadan produkt**

(16) Kommissionen konstaterade att de fästanordningar av rostfritt stål som tillverkades och såldes på de inhemska marknaderna i Malaysia, Singapore, Thailand och Filippinerna och de som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna samt de som tillverkades och såldes i gemenskapen av gemenskapsindustrin hade samma fysiska egenskaper och användningsområden. Kommissionen konstaterade därför att alla dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.

C. **SUBVENTIONER**

I. MALAYSIA

1. **Inledning**

(17) På grundval av uppgifterna i klagomålet och i svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande påstådda subventioneringssystem:

1. Dubbla avdrag för företags kostnader för
   a) exportfrämjande,
   b) exportkreditpremier,
   c) godkända utbildningsåtgärder.
2. Dubbla avdrag för försäkringspremier för exportörer.
3. Pionjärstatus.
4. Befrielse från skatt på värdet av ökad export.
5. Befrielse från omsättningsskatt på råvaror, maskiner och utrustning.
6. Refinansiering av exportkrediter.
7. Skattelättnad för industribyggnader.
8. Befrielse från importtullar.
9. Restitution av punktskatter och omsättningsskatter.
10. Stöd till strategiska projekt.
11. Avdrag för återinvesteringar.
12. Avdrag för investeringar i anläggningstillgångar i form av fabriksanläggningar och maskiner.
13. Avdrag för investeringar i infrastruktur.
14. Stöd till främjande av malaysiska varumärken.

2. **Subventionsprogram som utnyttjats av de exporterande tillverkarna**

Dubbla avdrag för företags kostnader för exportfrämjande

A. Rättslig grund

(18) Detta subventionsprogram bygger på avsnitt 41 i 1986 års lag om investeringsfrämjande (lag 327) och bestämmelse 4.2 i inkomstskattereglerna från 1986 (kapitlet om exportfrämjande).

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(19) Dubbla avdrag kan göras av malaysiska tillverkningseller jordbruksföretag för kostnader vid marknadsföring av malaysiska produkter i utlandet. Ett företag som vill utnyttja möjligheten till dubbla avdrag måste ställa ut malaysisktillverkade produkter på en internationell handelsmässa som erkänns av de malaysiska myndigheterna, och därefter lämna in ansökan om att få göra dubbla avdrag.

C. Förmånens storlek

(20) Alla företag som uppfyller villkoren för att få göra dubbla avdrag och som haft sådana kostnader som avses i reglerna kan från sin inkomstskatt dra ett belopp motsvarande de dubbla kostnaderna. Om företaget går med förlust kan avdraget göras under de fyra följande åren. Det finns inga fasta avdragsbelopp, ej heller några minimi- eller maximibelopp.

([5]) Dessa är följande: 1) KN-nummer, 2) typ av råmaterial, 3) DIN-nummer, dvs. det nummer som produkten klassificeras enligt i DIN-nomenklaturen, 4) diameter i millimeter, 5) längd i millimeter.

D. Praktiskt genomförande

(21) Ett företag som vill utnyttja denna möjlighet måste ansöka om detta hos ministeriet för internationell handel och industri med användning av en ansökningsblankett. De sökande måste samtidigt ge in ett följebrev, en faktura på hyran av utställningsutrymme, en kopia av handelsmässans broschyr och en skrivelse från det malaysiska förbundet för främjande av utrikeshandeln. Ministeriets godkännande ges sedan in tillsammans med företagets deklaration till skattemyndigheterna. Avdraget från inkomstskatten kan göras året efter det beskattningsår då handelsmässan ägde rum.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(22) Möjligheten till dubbla avdrag utgör en subvention eftersom det finansiella bidraget från Malaysias offentliga myndigheter i form av dubbla avdrag för kostnader innebär en förmån för exporterande tillverkare i form av minskad skattebörda.

(23) Möjligheten till dubbla avdrag utgör en utjämningsbar subvention i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen. Det dubbla avdraget utgör en subvention som är knuten till exportresultat eftersom programmet endast avser kostnader i samband med marknadsföring av produkter för export.

F. Beräkning av förmånen

(24) Förmånen för de exporterande tillverkarna bör beräknas på grundval av effekten av det dubbla kostnadsavdraget på den skatt som exporterande tillverkare skall betala under undersökningsperioden (dvs. skillnaden mellan det belopp som betalas i skatt om man utnyttjar avdragsmöjligheten och det belopp som skulle ha betalats om subventionen inte utnyttjats). Förmånsbeloppet bör fördelas på exportomsättningen under undersökningsperioden. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden, 11,5 %, för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren. Räntan beräknades på grundval av affärsbankernas genomsnittliga månatliga utlåningsränta under undersökningsperioden.

(25) Ett företag utnyttjade detta system och erhöll en subvention på 0,01 %.

Dubbla avdrag för försäkringspremier för exportörer

A. Rättslig grund

(26) Detta system bygger på underavsnitt 154 i inkomstskattelagen från 1967 och inkomstskattereglerna från 1995.

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(27) Möjligheten till dubbla avdrag kan utnyttjas av malaysiska tillverknings- eller jordbruksföretag för premier för försäkring av varor som exporteras av personen eller företaget i fråga, förutsatt att försäkringsgivaren är ett företag som är etablerat i Malaysia.

C. Förmånens storlek

(28) Alla företag som uppfyller villkoren för att få göra dubbla avdrag och som haft avdragsberättigande kostnader kan från sin inkomstskatt dra ett belopp motsvarande de dubbla kostnaderna. Om företaget går med förlust kan avdraget göras under de fyra följande åren. Det finns inga fasta avdragsbelopp eller några minimi- eller maximibelopp.

D. Praktiskt genomförande

(29) Ett företag som vill utnyttja förmånen måste ansöka om detta i sin inkomstskattedeklaration för taxeringsåret efter det då kostnaderna uppstod. Till deklarationen skall bifogas originalkvitton och en utförlig beräkning av kostnaderna.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(30) Det dubbla avdraget för försäkringspremier för exporterande tillverkare utgör en subvention eftersom det innebär ett finansiellt bidrag från Malaysias offentliga myndigheter i form av dubbla avdrag för kostnader (dvs. minskad skattebörda) som medför en förmån för exporterande tillverkare.

(31) Systemet utgör en utjämningsbar subvention i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen. Det dubbla avdraget utgör en subvention som är knuten till exportresultat, och följaktligen bedöms som selektiv, eftersom programmet endast är riktat till exporterande tillverkare som ägnar sig åt exporttransaktioner.

F. Beräkning av förmånen

(32) Förmånen för de exporterande tillverkarna motsvarar effekten av det dubbla kostnadsavdraget på den skatt som exporterande tillverkare skall betala under undersökningsperioden (dvs. skillnaden mellan det belopp som betalas i skatt om man utnyttjar avdragsmöjligheten och det belopp som skulle ha betalats om subventionen inte utnyttjats). Förmånsbeloppet bör fördelas i proportion till exportomsättningen under undersökningsperioden. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden på 11,5 % för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren.

(33) Ett företag utnyttjade detta system och erhöll en subvention på 0,34 %.

Pionjärstatus

A. Rättslig grund

(34) Pionjärstatusen, eller skatteavdraget för investeringar, inrättades genom lagen om investeringsfrämjande från 1986. En första förteckning över all verksamhet och alla produkter som omfattas fogades till 1994 års beslut om investeringsfrämjande. Förteckningen över främjad verksamhet utvidgades 1995. Beslutet om investeringsfrämjande från 1995 innehåller särskilda bestämmelser för främjande av produkter från högteknologiska företag.

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(35) Alla företag som tillverkar en ”främjad” produkt (inom tillverkningssektorn) eller ägnar sig åt en ”främjad” verksamhet (inom tjänstesektorn) kan utnyttja skatteavdraget. Främjade produkter är produkter som anges i förteckningen till lagen om investeringsfrämjande. Enligt avsnitt 4 i den lagen skall ministern för internationell handel och industri med regelbundna mellanrum fastställa vilken verksamhet och vilka produkter han anser bör främjas. Enligt lagen måste ministern beakta tre kriterier vid beslutet om att främja en produkt: a) huruvida dess tillverkning i kommersiellt syfte passar Malaysias ekonomiska behov eller utveckling, b) om det finns gynnsamma utsikter för vidare utveckling och c) Malaysias nationella och strategiska behov. I praktiken undersöker en kommitté (Action Committee on Industries) bestående av företrädare för ministeriet för internationell handel och industri samt finansministeriet om den föreslagna produkten uppfyller minst två av fyra kriterier: a) förädlingsvärde, b) inhemskt innehåll, c) industriknytning och d) tekniska åtgärder i form av en ökning av antalet anställda i arbetsledande och teknisk tjänst inom företaget.

C. Förmånens storlek

(36) Ett företag som beviljas pionjärstatus åtnjuter en befrielse från skatt på 70 % av sin inkomst. Denna befrielse beviljas för en femårsperiod. Förlängningar av förmånens giltighetstid beviljas i princip inte, utom i fall då ministern beslutar att verksamheten är av nationell strategisk betydelse för Malaysia. Företag som framställer produkter med högteknologiska användningsområden beviljas en hundraprocentig skattebefrielse i tio år.

D. Praktiskt genomförande

(37) Ett företag kan ansöka om pionjärstatus hos den malaysiska myndigheten för industriutveckling (Malaysian Industrial Development Authority) som lyder under ministeriet för internationell handel och industri. Myndigheten för industriutveckling undersöker om den framtida tillverkningen omfattas av förteckningen över främjade verksamheter. Ett företag som beviljats pionjärstatus skall tillsammans med den årliga deklarationen inge en ansökan i vilken den yrkade skattebefrielsen beräknats. Företaget kan begära skattebefrielse för första gången beskattningsåret efter det år tillverkningen inletts.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(38) Befrielse från skatt enligt lagen om investeringsfrämjande utgör en utjämningsbar subvention i enlighet med artikel 3.2 a i grundförordningen. Malaysias offentliga myndigheter har begränsat möjligheten att beviljas befrielse till att avse företag som tillverkar en främjad produkt. Genom att begränsa möjligheten att beviljas skattebefrielse till att avse tillverkningen av ett begränsat antal produkter har Malaysias offentliga myndigheter automatiskt begränsat möjligheten till att avse endast de företag som tillverkar de produkter som anges i lagen. Den produkt som avses i detta förfarande är en sådan angiven produkt.

(39) Dessutom har Malaysias offentliga myndigheter stort utrymme för att skönsmässigt besluta vilka produkter som skall främjas. Kriterierna för att klassificera en produkt som främjad (dvs. lämplighet för Malaysias ekonomiska utveckling, gynnsamma utsikter för vidare utveckling samt Malaysias nationella och strategiska behov) är vaga och kan inte betraktas som objektiva kriterier i den mening som avses i artikel 3.2 b i grundförordningen. Undersökningen visade att dessa kriterier inte var närmare definierade.

(40) Slutligen har Malaysias offentliga myndigheter beslutat att tillämpa olika grader av skattebefrielse beroende på vilken typ av främjad produkt det rör sig om. Genom detta gynnar Malaysias offentliga myndigheter vissa företag, som tillverkar en i större utsträckning främjad produkt, framför andra företag.

(41) Systemet utgör en subvention eftersom det finansiella bidraget från Malaysias offentliga myndigheter i form av skattebefrielse innebär en förmån. Subventionen, som är riktad till vissa företag, är selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen.

F. Beräkning av förmånen

(42) Förmånen för de exporterande tillverkarna bör beräknas på grundval av befrielsen från företagsskatt och den därav följande skattevinsten som i praktiken beviljas de exporterande tillverkarna under undersökningsperioden. Det sammanlagda förmånsbeloppet bör fördelas i proportion till den totala omsättningen under undersökningsperioden. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden på 11,5 % för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren.

(43) Trots att produkten som berörs av detta förfarande avfördes från förteckningen över främjade produkter vid den senaste ändringen av lagen om investeringsfrämjande har ett visst företag som tillverkar den berörda produkten ännu möjlighet att göra gällande skattebefrielsen för en period på fem år. Ett företag utnyttjade detta system och erhöll en subvention på 1,87 %.

Befrielse från omsättningsskatt

A. Rättslig grund

(44) Den rättsliga grunden för detta system är avsnitten 4 och 11 i lagen om frizoner från 1990.

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(45) Möjligheten till befrielse från omsättningsskatt är öppen för företag som är belägna i frizoner. Befrielsen avser alla importerade maskiner och råvaror och all utrustning som används direkt i tillverkningsprocessen för färdiga varor som är avsedda för export. Ministeriet för internationell handel och industri ansvarar för programmet.

(46) Malaysia har ett omsättningsskattesystem med tre olika skattesatser: 5 %, 10 % och 15 %. För cirka 90 % av alla varor gäller en omsättningsskatt på 10 %. På ett fåtal basvaror som böcker, livsmedel och vissa maskiner finns ingen omsättningsskatt.

C. Förmånens storlek

(47) Alla företag som uppfyller kriterierna åtnjuter en fullständig befrielse från omsättningsskatt på de importerade varornas värde inklusive importtull (om sådan erlagts).

D. Praktiskt genomförande

(48) Ett företag som vill utnyttja detta program inger en begäran om detta till statens tulldirektör (med användning av blankett D). Begäran bör innehålla en beskrivning av varorna samt uppgifter om varornas ursprungsland och om deras specifika funktion i tillverkningsprocessen. Tulldirektören kontrollerar att de importerade varorna motsvarar kriterierna i avsnitten 4 och 11 i lagen om frizoner och beviljar, om så är fallet, befrielse från omsättningsskatt.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(49) Befrielsen från omsättningsskatt förefaller utgöra en subvention enligt artikel 2.1 i grundförordningen eftersom den innebär att en intäkt för Malaysias offentliga myndigheter efterskänks. Malaysias offentliga myndigheter har gjort gällande att detta program täcks av kriterierna i fotnot 1 till artikel 1.1 a 1 ii i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, vilken avser befrielse för en exportvara från tullar eller skatter som åvilar en vara av samma slag som är ämnad för inhemsk konsumtion. Exportföretag belägna utanför frizonerna kan dock inte utnyttja den allmänna befrielsen från försäljningsskatten. På grund av detta tycks programmet för befrielse från omsättningsskatt inte uppfylla kriterierna för tillämpning av fotnot 1.

(50) Programmet är knutet till exportresultat eftersom det är begränsat till att avse maskiner, utrustning och råvaror med direkt användning i tillverkningen av färdiga varor som är avsedda för export och som dessutom tillverkas av företag belägna i frizoner, vilka är skyldiga att exportera minst 80 % av sin produktion. På grund av detta utgör befrielsen från omsättningsskatt en utjämningsbar subvention enligt artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

F. Beräkning av förmånen

Råvaror

(51) För de flesta produkter i Malaysia gäller en omsättningsskatt på 10 %, dock inte för en del produkter såsom böcker, livsmedel och vissa typer av maskiner. För tråd av rostfritt stål som i allmänhet används vid tillverkningen av den berörda produkten gäller normalt en omsättningsskatt på 10 %.

(52) Subventionsbeloppet är skillnaden mellan den omsättningsskatt som faktiskt erlagts för råvarorna och den omsättningsskatt som normalt skulle ha betalats (med tillämpning av den vanliga skattesatsen på 10 %) under undersökningsperioden om inte skattebefrielsen gällt. Det sammanlagda förmånsbeloppet bör fördelas på den totala exportförsäljningen under undersökningsperioden. Eftersom förmånen av befrielsen från omsättningsskatten åtnjöts regelbundet under undersökningsperioden motsvarade den en serie av bidrag mellan den första och den sista dagen i undersökningsperioden. I dessa fall brukar kommissionen utgå från att ett genomsnittligt bidrag erhållits i mitten av undersökningsperioden. Följaktligen bör det totala beloppet av icke erlagda skatter under en sexmånadersperiod höjas med den genomsnittliga marknadsutlåningsräntan på 11,5 %.

(53) Båda företagen utnyttjade detta system och erhöll subventioner på mellan 2,13 % och 6,71 %.

Maskiner och utrustning

(54) De maskiner som används av de båda företagen är inte av de typer som normalt är undantagna från omsättningsskatt. Den normala omsättningsskatten för maskiner är 10 %.

(55) Subventionsbeloppet är skillnaden mellan den omsättningsskatt som faktiskt erlagts för maskinerna och utrustningen och den omsättningsskatt som normalt skulle ha betalats (med tillämpning av den vanliga skattesatsen för dessa maskiner, 10 %) under undersökningsperioden utan förmånen av en skattebefrielse. Förmånsbeloppet bör fördelas på den normala avskrivningstiden för maskiner, vilken i Malaysia är 10 år för denna industri. Detta belopp bör fördelas på hela exportförsäljningen under undersökningsperioden. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden, nämligen 11,5 %, för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren.

(56) Båda företagen utnyttjade detta system och erhöll subventioner på mellan 0,03 % och 0,4 %.

Skattelättnad för industribyggnader

A. Rättslig grund

(57) Bestämmelserna om skattelättnad för industribyggnader finns i tabell 3 i inkomstskattelagen från 1967.

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(58) Ett företag som haft kostnader för industribyggnader kan erhålla skattelättnad för dessa kostnader förutsatt att företaget ägde byggnaden och denna användes i näringsverksamheten. Enligt 1983 års finanslag omfattar skattelättnaden för industribyggnader också byggnader som används som lagerlokaler för varor som skall exporteras eller för importerade varor som skall bearbetas och återexporteras.

C. Praktiskt genomförande

(59) Ett företag som haft kostnader som berättigar till skattelättnad kan anhålla om skattelättnad för industribyggnader direkt i skattedeklarationen. Det begärda beloppet kontrolleras av skattestyrelsen i samband med den sedvanliga skattekontrollen.

D. Förmånens storlek

(60) Enligt inkomstskattelagen gäller olika skattelättnader för byggnader som företaget uppfört och byggnader som företaget köpt. För byggnader som företaget uppfört medges en första skattelättnad på 10 % och därutöver en årlig skattelättnad på 2 % av byggnadskostnaderna. För förvärvade byggnader medges endast årliga skattelättnader motsvarande en godkänd andel av köpeskillingen.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(61) Den normala skattelättnaden för industribyggnader utgör inte en subvention. Eftersom skattelättnaden motsvarar internationell redovisningssed om avskrivning kan den inte anses utgöra ett finansiellt bidrag i form av efterskänkt intäkt i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Dessutom ingår den normala skattelättnaden i sedvanlig avskrivningspraxis för byggnader som används i tillverkningen. Avdraget omfattar hela tillverknings- och tjänstesektorn utan åtskillnad mellan industrigrenar. Dock har kommissionen inte tagit ställning till det ”särskilda” avdraget för lagerlokaler för varor eftersom detta avdrag inte utnyttjades av de exporterande tillverkarna av den berörda produkten.

Befrielse från importtullar

A. Rättslig grund

(62) Enligt avsnitt 11 i lagen om frizoner från 1994 är importerade råvaror som används direkt i tillverkningen befriade från importtull. Enligt samma bestämmelser kan också maskiner och utrustning importeras utan importtull.

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(63) Möjligheten till befrielse från importtull på råvaror, maskiner och utrustning kan utnyttjas av företag som är belägna i frizoner och som tillverkar en godkänd produkt som exporteras till ett tredje land. Det är också viktigt att nämna att företag som är belägna i frizoner är skyldiga att exportera minst 80 % av sin tillverkning.

C. Praktiskt genomförande

(64) För råvaror skall en ansökan inges på blankett D till den statliga tulldirektören som undersöker om råvaran kan användas direkt i tillverkningen av den färdiga produkten. Om ansökan godkänns skall import som omfattas av möjligheten till tullbefrielse deklareras för tullmyndigheterna med användning av tullblankett 8. Tullmyndigheterna registrerar importen och kontrollerar att varorna överensstämmer med de uppgifter som lämnats i samband med den statliga tulldirektörens godkännande. Av tullmyndigheternas kontroller har framgått att all införsel av varor till frizoner kontrolleras för att tullmyndigheterna skall kunna fastställa om det rör sig om en råvara som kan användas vid tillverkningen av en färdig produkt. Importerade maskiner och importerad utrustning befrias automatiskt från tull.

D. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

Råvaror

(65) Befrielsen från importtull tycks utgöra en subvention enligt artikel 2.1 i grundförordningen. Malaysias offentliga myndigheter hävdar att befrielsen från importtull inte utgör en subvention enligt fotnot 1 till artikel 1.1 a 1 ii i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, vilken avser befrielse för en exportvara från tullar eller skatter som åvilar en vara av samma slag som är ämnad för inhemsk konsumtion. Malaysias offentliga myndigheter har inte förmått bevisa att den har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra huruvida råvaror som importeras till frihandelszoner förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna och till vilka mängder, vilket krävs enligt bilaga II till

grundförordningen. Det system som införts och förvaltas av Malaysias offentliga myndigheter innebär bara att en tull tas ut på försäljning från frizoner till den inhemska marknaden på grundval av den tull som är tillämplig på den färdiga produkten. Av detta är det inte möjligt att avgöra om och i vilken utsträckning den mängd råvara som importeras under en viss period motsvarar den mängd som införlivats med de exporterade färdiga produkterna. För det första är det inte så, som Malaysias offentliga myndigheter gjort gällande, att en tull på färdiga produkter nödvändigtvis motsvarar eller överstiger den tull som betalats på motsvarande mängd råvaror som införlivats med dessa produkter. Det finns inga bevis för att tullarna på färdiga produkter alltid är högre än tullarna på råvaror, och för övrigt skulle resultatet av en sådan jämförelse inte kunna förutses när det rör sig om en tillverkningsprocess i vilken ett flertal varor framställs med användning av många olika insatsvaror. För det andra möjliggör inte systemet erforderlig kontroll av förhållandet mellan de kvantiteter som importerats och exporterats under perioden. Systemet gör det inte möjligt att kontrollera huruvida företaget byggt upp lager under undersökningsperioden och tar heller inte hänsyn till tullfri försäljning av varor inom eller mellan frizoner.

(66) Tullfriheten utgör en subvention eftersom den innebär ett finansiellt bidrag från Malaysias offentliga myndigheter i form av efterskänkning av tullar som företagen annars skulle ha att erlägga, vilket innebär en förmån för mottagaren. Eftersom subventionen endast avser företag som är belägna i vissa områden och dessutom är knuten till exportresultat är den selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

Maskiner och utrustning

(67) Tullfriheten utgör en subvention enligt artikel 2.1 i grundförordningen eftersom den innebär ett finansiellt bidrag från Malaysias offentliga myndigheter i form av efterskänkning av tullar som företagen annars skulle ha att betala, vilket innebär en förmån för mottagaren. I tullfrihetsbestämmelserna finns inget undantag för insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen. Eftersom subventionen endast avser företag som är belägna i vissa områden och dessutom är knuten till exportresultat är den selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

F. Beräkning av förmånen

Råvaror

(68) Subventionens storlek är skillnaden mellan den tull som faktiskt erlagts för råvarorna och den tull som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden utan förmånen av en tullbefrielse. Det sammanlagda förmånsbeloppet bör fördelas över exportförsäljningen. Eftersom förmånen av befrielsen från tull åtnjuts regelbundet under undersökningsperioden motsvarar den en serie av bidrag mellan den första och den sista dagen i undersökningsperioden. I dessa fall brukar kommissionen utgå från att ett genomsnittligt bidrag erhålls i mitten av undersökningsperioden. Följaktligen bör det sammanlagda beloppet av icke erlagda tullar under en sexmånadersperiod ökas med den genomsnittliga marknadsräntan för utlåning på 11,5 %.

(69) Båda företagen utnyttjade detta system och erhöll subventioner på mellan 1,47 % och 2,54 %.

Maskiner och utrustning

(70) Subventionens storlek är skillnaden mellan den tull som faktiskt erlagts för maskiner och den tull som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden utan förmånen av en tullbefrielse. Förmånen bör fördelas över maskinernas avskrivningstid, vilken i Malaysia är i genomsnitt 10 år. Det belopp som avser undersökningsperioden bör fördelas över exportförsäljningen. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden på 11,5 % för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren.

(71) Båda företagen utnyttjade detta system och erhöll subventioner på mellan 0,03 % och 0,55 %.

Avdrag för återinvesteringar

A. Rättslig grund

(72) Avdraget för återinvesteringar medges med stöd av tabell 7a i inkomstskattelagen från 1967 (lag 53).

B. Stödberättigade företag och verksamheter

(73) Ett företag som varit verksamt i minst tolv månader, som investerat i anläggningstillgångar i form av en fabrik eller maskiner i Malaysia för ett stödberättigat projekt och uppnått av finansministern föreskriven produktivitetsnivå (standardproduktiviteten) kan utnyttja möjligheten till avdrag för återinvesteringar. Underavsnitt 8 i lag 451 definieras stödberättigade projekt som projekt som genomförs av ett tillverkningsföretag för att expandera sin nuvarande verksamhet, vilket godkänts av ministeriet för internationell handel och industri i enlighet med lagen om industriell samordning från 1975. Avdrag för återinvesteringar kan inte komma i fråga för företag som åtnjuter pionjärstatus eller erhållit skatteavdrag för investeringar.

C. Praktiskt genomförande

(74) En ansökan skall göras hos den statliga skattedirektören med användning av en särskild blankett i vilken projektet skall beskrivas i detalj. Företaget måste också uppge om en produktivitetsökning skett, om företaget är beläget i ett främjat område och huruvida produktiviteten för produkten i fråga ligger under eller över standard. Ansökan skall slutligen undertecknas av sökanden och av en utomstående revisor. Om ansökan om avdrag för återinvesteringar godkänns får företaget åberopa denna förmån i sin årliga deklaration. Möjligheten till avdrag för återinvesteringar kan skjutas upp i fem år.

D. Förmånens storlek

(75) Förmånens storlek är normalt 60 % av de avdragsberättigande utgifterna för det stödberättigade projektet, vilket kan dras av mot upp till 70 % av företagets inkomst. Om företaget är beläget i ett främjat område eller har uppnått föreskriven produktivitetsnivå, kan 60 % av de avdragsberättigande utgifterna dras av mot upp till 100 % av inkomsten.

E. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(76) Avdraget för återinvesteringar för företag som inte är belägna i främjade områden utgör inte en utjämningsbar subvention i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen. Malaysias offentliga myndigheter har inte begränsat subventionen till att avse vissa företag och tillämpar objektiva kriterier vid tilldelandet av subventionen. Eftersom ingen av de exporterande tillverkarna är belägen i främjade områden har det inte utretts om subventionerna för dessa områden är utjämningsbara.

3. **Subventionsprogram som inte utnyttjats av de exporterande tillverkarna**

(77) Den klagande hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kom i åtnjutande av ett antal andra subventionsprogram. Av svaren på frågeformulären och kommissionens kontroller har framgått att de exporterande tillverkarna inte utnyttjade nedan angivna program:

— Dubbla avdrag för exportkreditpremier.

— Dubbla avdrag för kostnader för godkända utbildningsåtgärder.

— Befrielse från skatt på värdet av ökad export.

— Refinansiering av exportkrediter.

— Restitution av punktskatter och omsättningsskatt.

— Stöd till strategiska projekt.

— Avdrag för investeringar i anläggningstillgångar i form av fabriksanläggningar och maskiner.

— Avdrag för investeringar i infrastruktur.

— Stöd till främjande av malaysiska varumärken.

(78) Kommissionen har därför inte gjort någon bedömning vad gäller dessa program.

4. **Den utjämningsbara subventionens storlek**

(79) Samarbetsviljan har varit mycket stor i detta förfarande. Samarbetsvilliga exporterande tillverkare stod för så gott som all export från Malaysia till gemenskapen under undersökningsperioden, vilket framgår av jämförelsen av importstatistik som erhållits från Eurostat med uppgifter om export från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

(80) Den landsomfattande vägda genomsnittliga subventionsmarginalen ligger över miniminivån.

(%)

	Dubbla avdrag	Pionjärstatus	Befrielse från omsättningsskatt	Befrielse från importtull	Summa
Tong heer fasteners	0,01	1,87	7,11	2,57	11,56
Tigges stainless steel fasteners	0,34	0	2,16	2,02	4,52

II. SINGAPORE

(81) På grundval av uppgifterna i klagomålet och i svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande påstådda subventionssystem:

— Dubbla avdrag för investeringar i utlandet.

— Dubbla avdrag för forskning och utveckling.

— System för dubbla skatteavdrag.

— Pionjärstatus.

— Skattelättnad för investeringar.

— Expansionsstöd.

— Stöd till utveckling och expansion.

— Stöd till godkända royalties.

— System för godkända utländska lån.

— System för förmånlig finansiering.

(82) Vid granskningen av svaren från Singapores offentliga myndigheter och den exporterande tillverkaren konstaterade kommissionen att ingen av de påstådda subventionerna utnyttjats av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Kommissionen undersökte också om andra tillverkare exporterade den berörda produkten. Kommissionen fann att en annan tillverkare exporterade den berörda produkten till Europeiska unionen. Kommissionen fick dock bevis för att denna exporterande tillverkare inte åtnjöt de påstådda subventionerna.

(83) Av dessa skäl bedömer kommissionen att det är lämpligt att avstå från en bedömning av frågan om de påstådda subventionerna kan utjämnas.

III. THAILAND

1. **Inledning**

(84) På grundval av uppgifterna i klagomålet och i svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta beviljande av utjämningsbara subventioner:

— System inom ramen för lagen om investeringsfrämjande:
  — Befrielse från eller nedsättning av tullar vid import av maskiner.
  — Befrielse från inkomstskatt för företag.
  — Extra stöd till företag i särskilda zoner för investeringsfrämjande.
  — Befrielse från importtullar på råvaror och väsentligt material.
— System inom ramen för lagen om myndigheten för industrifastigheter (Industrial state Authority Act):
  — Befrielse från importtull.
  — Befrielse från betalning av tilläggsavgifter enligt lagen om investeringsfrämjande.
  — Befrielse från mervärdesskatt.
  — Befrielse från punktskatt på maskiner, utrustning och reservdelar.
— Reducerade elektricitetsavgifter.
— Lån till förmånlig ränta.

(85) Kommissionen konstaterade att de samarbetsvilliga exporterade tillverkarna under undersökningsperioden endast utnyttjade system inom ramen för lagen om myndigheten för industrifastigheter.

2. **Subventionsprogram som utnyttjats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna**

(86) Kommissionen konstaterade att en av exportörerna åtnjöt befrielse från tull på importerade maskiner (avsnitt 48 i lagen om myndigheten för industrifastigheter), vilket endast beviljas företag belägna i exportbearbetningszoner. En exportbearbetningszon är ett område som i tullhänseende är avskilt från övriga Thailand. Företag som vill ha tillstånd att upprätta en fabrik i en exportbearbetningszon måste enligt lagen om myndigheten för industrifastigheter bland annat uppfylla krav rörande export.

(87) Detta system konstaterades utgöra en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen eftersom det innefattar ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i form av efterskänkning av importtull och en förmån därigenom beviljas mottagaren. Systemet kan endast utnyttjas av företag som är belägna i vissa zoner och är därför selektivt enligt artikel 3.2 a i grundförordningen. Dessutom är detta system knutet till exportresultat och således selektivt enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

3. **Subventionsprogram som inte utnyttjats av de exporterande tillverkarna**

(88) Kommissionen konstaterade att de samarbetsvilliga exportörerna under undersökningsperioden inte utnyttjat något av de andra påstådda subventionsprogram som nämnts i klagomålen, nämligen:

— System inom ramen för lagen om investeringsfrämjande.
— Andra system inom ramen för lagen om styrelsen för industrifastigheter än systemen för befrielse från importtullar.
— Reducerade elektricitetsavgifter.
— Lån till förmånlig ränta.

4. **De utjämningsbara subventionernas storlek**

(89) Storleken av de subventioner som är utjämningsbara enligt grundförordningen, uttryckt som en procentandel av den tillämpliga beräkningsgrunden, är för varje undersökt exportör som följer:

Företag	Lagen om myndigheten för industrifastigheter, artikel 48 (%)
Dura Fasteners Co., Ltd/Taiyo Fasteners (Thailand) Co., Ltd/Chiao Pao Metal Co., Ltd	0,24
A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd	0

(90) Samarbetsviljan har varit mycket stor i detta förfarande. Samarbetsvilliga exporterande tillverkare stod för så gott som all export från Thailand till gemenskapen under undersökningsperioden, vilket framgår av jämförelsen av importstatistik som erhållits från Eurostat med uppgifter om export från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

(91) Den landsomfattande vägda genomsnittliga subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna ligger under miniminivån på 2 %. Under dessa förhållanden måste subventionsmarginalen för Thailand anses negligerbar.

IV. FILIPPINERNA

1. **Inledning**

(92) På grundval av uppgifterna i klagomålet och i svaren på frågeformulären undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta beviljandet av utjämningsbara subventioner:

— System inom ramen för den allmänna investeringslagen (Omnibus Investment Code):

  — Tillfällig inkomstskattebefrielse.

  — Extra avdrag för ökande arbetskraftskostnader.

  — Skattelättnader för inhemska anläggningstillgångar.

  — Skattelättnader avseende importtullar och skatter på råvaror.

  — Befrielse från skatt och tull vid import av råvaror.

  — Befrielse från skatt och tull vid import av maskiner.

  — Befrielse från importtull på förrådsartiklar och reservdelar.

— System inom ramen för lagen om särskilda ekonomiska zoner (Special Economic Zones Act):

  — Tillfällig inkomstskattebefrielse.

  — Befrielse från nationella och lokala skatter (bruttoinkomstskatt, med en särskild skattesats på 5 %).

  — Skattelättnader för utbildningskostnader.

  — Extra avdrag för ökande arbetskraftskostnader.

  — Skattelättnader för inhemska anläggningstillgångar.

  — Skattelättnader för importsubstitution.

  — Befrielse från skatt och tull vid import av råvaror.

  — Befrielse från skatt och tull vid import av maskiner.

  — Befrielse från importtull på förrådsartiklar och reservdelar.

  — Befrielse från kajavgifter och från skatter, tullar, avgifter och andra pålagor vid export.

  — Reducerade hyror och reducerad ränta vid byggande.

(93) För närvarande finns två tillverkare av fästanordningar av rostfritt stål i Filippinerna, nämligen Lu Chu Shin Yee Works (Philippines) Ltd, som bildades 1988 (nedan kallat Lu Chu) och Pilshin Works Corporation som bildades 1997 (nedan kallat Pilshin). De är båda dotterföretag till det taiwanesiska företaget Lu Chu Shin Yee Works (Taiwan) Ltd, ett företag som omfattas av de antidumpningsåtgärder som för närvarande är i kraft. Företagen är varandra närstående och behandlas som ett enda företag (Lu Chu/Pilshin) i analysen nedan.

(94) Vid kontrollbesöken konstaterade kommissionen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden endast utnyttjat förmåner inom ramen för lagen om särskilda ekonomiska zoner.

2. **Subventionsprogram som utnyttjats av de exporterande tillverkarna**

Allmänt

(95) I lagen om särskilda ekonomiska zoner (lag nr 7916 (1995)) finns bestämmelser om inrättande, drift och förvaltning av särskilda ekonomiska zoner i Filippinerna och om inrättande av myndigheten för ekonomiska zoner (Phillipine Economic Zone Authority, nedan kallad PEZA). Den 17 maj 1999 utfärdade PEZA tillämpningsföreskrifter för lagen om särskilda ekonomiska zoner.

(96) De särskilda ekonomiska zonerna är avgränsade områden som fastställts av Filippinernas offentliga myndigheter. De kan ägas och drivas i såväl offentlig som privat regi. Det finns olika slag av ekonomiska zoner, till exempel industriområden, frihandelszoner, exportbearbetningszoner och fritidszoner för turism. Exportbearbetningszonerna är särskilda avgränsade områden som inte anses höra till landets tullområde. Dessa zoner är avsedda för exportorienterade företag.

(97) De företag som vill utnyttja de stöd som erbjuds av PEZA måste registrera sig hos myndigheten, vilket innebär tillstånd att bedriva verksamhet inom en av landets ekonomiska zoner. Det finns olika slags registreringar för, till exempel, exportföretag (som måste exportera över 50 % av sin omsättning, eller över 70 % om de till mer än 40 % ägs av utländska intressen), företag inriktade på den inhemska marknaden, frihandelsföretag, pionjärföretag och tjänsteföretag. Företag som är registrerade av PEZA är automatiskt berättigade till de olika stöd som erbjuds inom ramen för lagen om särskilda ekonomiska zoner. Exportföretag som är belägna i exportbearbetningszoner har dessutom i allmänhet rätt till ytterligare stöd.

(98) Den exporterande tillverkaren i fråga är ett hos PEZA registrerat exportföretag beläget i exportbearbetningszonen Cavite. Under undersökningsperioden utnyttjade företaget följande system:

Bruttoinkomstskatt (särskild skattesats på 5 %) (avsnitt 24 i lagen om särskilda ekonomiska zoner)

(99) Bruttoinkomstskatten innebär en möjlighet för företag att betala en särskild inkomstskatt motsvarande 5 % av deras bruttoinkomst och på så sätt befria sig från alla andra nationella och lokala skatter. Lu Chu utnyttjade denna möjlighet under undersökningsperioden.

A. Stödberättigade företag och verksamheter

(100) Bruttoinkomstskatten kan utnyttjas av företag som är registrerade av PEZA, med undantag för företag som tillhandahåller vissa tjänster (till exempel tulltjänster, spedition, banktjänster och försäkringstjänster) inom särskilda ekonomiska zoner.

B. Praktiskt genomförande

(101) Företag som är registrerade av PEZA kan välja att deklarera bruttoinkomstskatten i sin årliga deklaration. I deklarationsblanketten kan företaget ange det belopp som skall erläggas för beskattningsåret i fråga genom att tillämpa den femprocentiga skattesatsen på sin bruttoinkomst i stället för den vanliga skattesatsen (som är 33 % efter den senaste ändringen av skattelagen) på företagets nettoinkomst. Enligt bestämmelse XX i tillämpningsföreskrifterna för lagen om särskilda ekonomiska zoner består den bruttoinkomst som skall ligga till grund för beräkningen av bruttoinkomstskatten av nettointäkterna från företagets näringsverksamhet inom den särskilda ekonomiska zonen minus ett antal godkända avdrag vilka motsvarar de kostnader som direkt kan härledas till tillverkningen, inbegripet avskrivningar och finansiella kostnader med anknytning till anläggningstillgångarna.

(102) Den sökandes deklaration ges först in till PEZA som kontrollerar och förklarar att företaget är berättigat till bruttinkomstskatt; deklarationen går därefter till skattemyndigheten som utför den vanliga granskningen av deklarationen.

(103) Genom att välja att utnyttja bruttoinkomstskatten undantas företaget automatiskt från den normala inkomstskatten, vilken under 1998 och 1999 skulle ha inneburit en skattesats på 34 % respektive 33 % på nettointäkterna. Dessutom innebär bruttoinkomstskatten att företaget befrias från alla lokala skatter. Dessa skatter varierar beroende på området och omfattar, bland annat, fastighetsskatt, skatt på näringsverksamhet, lokala avgifter och skatt till de lokala myndigheterna.

C. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(104) Möjligheten att erlägga bruttoinkomstskatt utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen eftersom den innefattar ett finansiellt bidrag i form av efterskänkning av inkomstskatter och lokala skatter som annars skulle ha betalats och innebär en fördel för mottagaren. Eftersom subventionen är begränsad till att avse vissa företag som av Filippinernas offentliga myndigheter beviljats tillstånd att etablera sig och bedriva verksamhet i vissa områden (särskilda ekonomiska zoner) anses subventionen vara selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen.

D. Beräkning av subventionens storlek

(105) Förmånen för Lu Chu/Pilshin har beräknats på grundval av uppgifter som avser beskattningsåret 1998 som är den senaste period för vilken deklarationer finns tillgängliga.

(106) Förmånen för Lu Chu/Pilshin består av skillnaden mellan det belopp som faktiskt erlagts i skatt för 1998 och det belopp som normalt skulle ha betalats med tillämpning av den normala skattesatsen. I den normala skattesatsen ingår den statliga inkomstskatten på 34 % och vissa lokala skatter som normalt uppbärs i det område där Lu Chu/Pilshin är beläget: kommunalskatt, fastighetsskatt och kommunala avgifter. Eftersom denna subvention motsvarar ett engångsbidrag har den sålunda beräknade förmånen justerats genom tillägg av den genomsnittliga utlåningsräntan på marknaden under undersökningsperioden på 15,1 %. Fördelad på den totala försäljningen under undersökningsperioden uppgår den subvention som Lu Chu/Pilshin erhållit till 0,58 %.

Befrielse från importtull på maskiner, råvaror, förrådsartiklar och reservdelar (avsnitten 4 c och 23 i lagen om särskilda ekonomiska zoner)

Inledning

(107) Enligt bestämmelse XV i PEZA:s tillämpningsföreskrifter är maskiner, råvaror, förrådsartiklar och reservdelar som av ett exportföretag förs in till en exportbearbetningszon för att användas i företagets tillverkningsprocess befriade från tull under vissa förutsättningar.

(108) Som ovan sagt ingår exportbearbetningszonerna inte i landets tullområde. Transporterna till och från zonerna är begränsade och kontrolleras av PEZA och tullmyndigheterna.

Befrielse från tull på import av maskiner

A. Stödberättigade företag och verksamheter

(109) Exportföretag belägna i en exportbearbetningszon kan utnyttja denna möjlighet.

B. Praktiskt genomförande

(110) Ett företag beläget i en exportbearbetningszon vilket önskar utnyttja tullbefrielsen för importerade maskiner måste ansöka om ett importtillstånd hos PEZA. Tillståndet beviljas av PEZA efter kontroll av att maskinerna har anknytning till den tillverkning som företaget bedriver.

C. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(111) Möjligheten till tullbefrielse utgör en subvention enligt artikel 2 första stycket punkt 1 i grundförordningen eftersom det innefattar ett finansiellt bidrag från Filippinernas offentliga myndigheter i form av efterskänkning av importtullar som annars borde ha betalats och innebär därigenom en förmån för mottagaren. I systemet ges inga undantag för insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen. Eftersom subventionen är begränsad till att avse företag belägna i vissa områden och dessutom är knuten till exportresultat är den selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

D. Beräkning av subventionens storlek

(112) Förmånen för den exporterande tillverkaren Lu Chu har beräknats på grundval av den icke erlagda tullen för import av kapitalvaror genom att denna tull fördelats över en period som återspeglar den normala avskrivningstiden för sådana tillgångar i industrin i fråga.

Denna period har fastställts till tio år, vilket enligt filippinska förhållanden anses återspegla den normala livslängden för denna typ av maskiner i denna industri. Det belopp som hänför sig till undersökningsperioden bör fördelas över exportförsäljningen. Eftersom de subventioner som beviljas enligt detta system motsvarar engångsbidrag har beloppet justerats genom tillägg av den genomsnittliga marknadsräntan under undersökningsperioden på 15,1 % för att motsvara den fulla förmånen för mottagaren. Det sålunda beräknade beloppet har fördelats på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden, vilket givit vid handeln en subvention på 0,05 %. Eftersom subventionens storlek är mindre än 0,3 % och Filippinerna är ett av de länder som anges i bilaga VII bedömer kommissionen att den exporterande tillverkaren inte erhållit någon förmån, av de orsaker som anges i skäl 8 ovan.

Befrielse från tull på import av råvaror

A. Stödberättigade företag och verksamheter

(113) Denna möjlighet kan utnyttjas av exportföretag belägna i en exportbearbetningszon.

B. Praktiskt genomförande

(114) Ett företag beläget i en exportbearbetningszon som önskar utnyttja möjligheten till tullbefrielse för import av råvaror måste hos PEZA ansöka om tillstånd att transportera varorna från införselhamnen till exportbearbetningszonen; ansökan skall innehålla utförliga uppgifter om speditör, importör och de importerade varorna. Tjänstemän från PEZA och tullmyndigheterna kontrollerar de importerade varorna vid införselhamnen och försäkrar sig om att de levereras till exportbearbetningszonen. PEZA registrerar de olika importtillfällena i en särskild akt för varje företag.

(115) Ett liknande förfarande gäller när företag exporterar sina färdiga produkter. De måste då ansöka om exporttillstånd från PEZA. Tjänstemän från PEZA kontrollerar lasten innan den lämnar exportbearbetningszonen och försäkrar sig om att den i oförändrat skick levereras till utskeppningshamnen, där den kontrolleras av tullmyndigheterna. Exporten registreras i företagets akt hos PEZA. Om ett företag vill sälja en del av sin tillverkning inom landet krävs tillstånd från PEZA. Endast varor som är godkända för inhemsk försäljning får föras ut från exportbearbetningszonen.

(116) Enligt uppgifter från de offentliga myndigheterna i Filippinerna måste företag som säljer varor på den inhemska marknaden betala en tull för motsvarande mängd importerade råvaror som PEZA och tullmyndigheterna beräknar på grundval av en given tillverkningsformel. De filippinska offentliga myndigheterna tillhandahöll dock inga bevis för att denna formel faktiskt fastställts och används, och i så fall hur.

(117) De filippinska offentliga myndigheterna gjorde också gällande att PEZA regelbundet utför kontroller av företagens råvarulager för att försäkra sig om att varorna återexporteras inom sex månader. Om så inte är fallet måste företagen betala tull på de råvaror som inte återexporterats. De filippinska offentliga myndigheterna gav dock inga bevis för att denna kontroll verkligen utförs och hur detta i så fall går till.

C. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(118) Möjligheten till tullbefrielse tycks innefatta en subvention enligt artikel 2 första stycket punkt 1 i grundförordningen. De filippinska offentliga myndigheterna har inte kunnat bevisa att de infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra om råvaror som importeras till exportbearbetningszonen förbrukas i tillverkningen av de exporterade produkterna och i vilka mängder detta sker, vilket föreskrivs i bilaga II till grundförordningen. De filippinska offentliga myndigheterna tillhandahöll inga bevis till stöd för sitt påstående att en tillverkningsformel används för att fastställa förhållandet mellan exporten av färdiga produkter och importen av råvaror. Dessutom har de filippinska myndigheterna inte kunnat tillhandahålla några bevis för att de verkligen utför kontroller av företagens lager och hur dessa kontroller i så fall går till.

(119) Tullbefrielsen är en subvention eftersom den utgör ett finansiellt bidrag från Filippinernas offentliga myndigheter i form av efterskänkning av importtullar som annars borde ha betalats, och innebär därigenom en förmån för mottagaren. Eftersom subventionen är begränsad till att avse företag belägna i vissa områden och dessutom är knuten till exportresultat är den selektiv i den mening som avses i artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

(120) Lu Chus tillverkningsprocess är förhållandevis okomplicerad. Den enda råvara som används är valstråd av rostfritt stål som bearbetas till fästanordningar som är Lu Chus enda färdiga produkt. Under undersökningens gång har de filippinska offentliga myndigheterna och kommissionen granskat de insatsvaror som faktiskt ingår i tillverkningen, i enlighet med bilaga II till grundförordningen. Under undersökningsperioden importerade Lu Chu alla råvaror samtidigt som företaget exporterade samtliga färdiga produkter (med andra ord varken köpte eller sålde företaget något på den inhemska marknaden). Ingen märkbar skillnad kunde konstateras mellan import- och exportkvantiteterna under undersökningsperioden, och inte heller nådde företagets lager en onormal nivå vid periodens slut.

(121) Kommissionen anser att det finns tillräckliga bevis för att kunna fastställa att de råvaror som Lu Chu under undersökningsperioden importerat utan importtull faktiskt förbrukats vid tillverkningen av de exporterade produkterna. Med hänsyn till företagets affärsstruktur och verksamhet finns det inget som tyder på att detta skulle komma att förändras under de kommande åren.

Följaktligen konstateras preliminärt att Lu Chu/Pilshin inte erhållit någon subvention inom ramen för detta program.

Befrielse från tull på import av reservdelar och förrådsartiklar

A. Stödberättigade företag och verksamheter

(122) Denna möjlighet kan utnyttjas av exportföretag belägna i exportbearbetningszoner.

B. Praktiskt genomförande

(123) Ett företag i en exportbearbetningszon som vill utnyttja möjligheten till befrielse från tull på importerade reservdelar och förrådsartiklar måste ansöka om importtillstånd hos PEZA. Tillstånd beviljas efter att PEZA kontrollerat att varorna har anknytning till den tillverkning som företaget bedriver.

C. Slutsats i frågan om subventionen är utjämningsbar

(124) Möjligheten till tullbefrielse utgör en subvention enligt artikel 2 första stycket punkt 1 i grundförordningen eftersom den innefattar ett finansiellt bidrag från de filippinska offentliga myndigheterna i form av eftergift av importtullar som annars borde ha betalats, och innebär en förmån för mottagaren. Det finns inga bevis för att befrielsen rör insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen. Eftersom subventionen är begränsad till att avse företag belägna i vissa områden och dessutom är knuten till exportresultat är den selektiv i den bemärkelse som avses i artikel 3.2 a och 3.4 a i grundförordningen.

D. Beräkning av subventionens storlek

(125) Förmånen för de exporterande tillverkaren har beräknats på grundval av de icke erlagda tullarna för den totala importen av förrådsartiklar och reservdelar. För att fastställa den fulla förmånen för mottagaren enligt detta system har subventionens storlek justerats genom tillägg av ränta för undersökningsperioden. Eftersom förmånerna från befrielsen från importtull erhålls regelbundet under undersökningsperioden motsvarar de en serie bidrag mellan undersökningsperiodens första och sista dag. I dessa fall är det praxis att utgå från att ett genomsnittligt bidrag erhållits vid mitten av undersökningsperioden. Följaktligen skall det sammanlagda beloppet av icke erlagda tullar för en sexmånadersperiod ökas med den genomsnittliga utlåningsräntan på marknaden på 15,1 %. De belopp som således fastställts fördelas på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden, vilket ger en subvention på 3,33 %.

3. **Subventionsprogram som inte utnyttjats av de exporterande tillverkarna**

(126) Kommissionen har konstaterat att de samarbetsvilliga exportörerna under undersökningsperioden inte utnyttjat något av de andra påstådda subventionsprogram som nämns i klagomålet:

— Andra stöd inom ramen för lagen om myndigheten för industrifastigheter.

— Reducerade hyror och reducerad ränta vid byggande.

— Stöd inom ramen för den allmänna investeringslagen, med undantag för befrielsen från skatt och tull vid import av råvaror, som utnyttjades av företaget Pilshin. Eftersom den subvention som erhölls enligt denna möjlighet uppgick till 0,3 % och Filippinerna är ett av de länder som avses i bilaga VII anses att företaget inte erhållit någon förmån av de anledningar som anges i skäl 8.

4. **De utjämningsbara subventionernas storlek**

(127) Storleken av de subventioner som är utjämningsbara enligt grundförordningen, uttryckt som en procentandel av den tillämpliga beräkningsgrunden, är för den undersökta exporterande tillverkaren Lu Chu/Pilshin 3,91 %.

(128) Samarbetsviljan har varit mycket stor i detta förfarande. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren stod för så gott som all export från Filippinerna till gemenskapen under undersökningsperioden, vilket framgår av jämförelsen av importstatistik som erhållits från Eurostat med uppgifterna om export från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

(%)

Företag	Bruttoinkomstskatt	Befrielse från importtull	Summa
Lu Chu Shin Yee Works, Ltd/Pilshin Works Corporation	0,58	3,33	3,91

D. **GEMENSKAPSINDUSTRIN**

1. **Tillverkare i gemenskapen**

(129) I gemenskapen tillverkar följande företag fästanordningar av rostfritt stål:

— Tillverkare som ingivit klagomålet och samarbetade i undersökningen:

— Bulnava srl, Milano (Italien).

— Inox Viti snc di Cattinori Enrico & Bruno, Grumello Del Monte (Italien).

— Tevi (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Del l'Olio (Italien).

— Torbesa (Tornillería del Besos, SA), Barcelona (Spanien).

— Ugivis SA, Belley (Frankrike).

— Tillverkare som inte var klagande men heller inte motsatte sig förfarandet.

(130) Kommissionen konstaterade att vissa klagande tillverkare i gemenskapen under undersökningsperioden köpte fästanordningar av rostfritt stål från olika källor utanför gemenskapen, också från de länder som berörs av denna undersökning. Dessa köp motsvarade dock i volym en obetydlig del (mindre än 2 %) av den sammanlagda produktionen. Kommissionen ansåg följaktligen att dessa inköp var förenliga med normalt affärsbruk hos tillverkare, som måste komplettera sitt eget produktsortiment genom inköp av små partier importerade fästanordningar av rostfritt stål.

(131) Med hänsyn till det som sagts ovan konstaterar kommissionen att dessa företags produktion utgör gemenskapens produktion enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

2. **Gemenskapsindstrin**

(132) Kommissionen undersökte huruvida de klagande tillverkarna i gemenskaperna representerade en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning av fästanordningar av rostfritt stål och konstaterade att de stod för 70 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden. Kommissionen har således funnit att de klagande utgör gemenskapsindustrin i enlighet med artiklarna 9.1 och 10.8 i grundförordningen. De benämns i det följande ”gemenskapsindustrin”.

E. **SKADA**

1. **Inledande anmärkningar**

(133) Bedömningen av skadefrågan bör göras mot bakgrund av de provisoriska antidumpningsåtgärder mot den berörda produkten som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 1732/97 ([6]) och bekräftades genom förordning (EG) nr 393/98 ([7]). Genom den sistnämnda förordningen infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Kina, Indien, Sydkorea, Malaysia, Taiwan och Thailand.

(134) Eftersom det framgått av undersökningen att de exporterande tillverkarna i Singapore inte åtnjutit de påstådda subventionerna och subventionsmarginalen för Thailand befunnits negligerbar har undersökningen avseende skada begränsats till att avse import av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Malaysia och Filippinerna.

2. **Förbrukningen i gemenskapen**

(135) Förbrukningen i gemenskapen beräknades på grundval av svaren på kommissionens frågeformulär (gemenskapsindustrins försäljningsvolym), uppgifter från Eurostat (importvolym) och klagomålet (försäljningsvolymen för icke klagande tillverkare i gemenskapen).

(136) Av dessa uppgifter har det framgått att den synliga förbrukningen i gemenskapen ökade från 79 388 ton 1996 till 80 080 ton 1997 för att sedan minska till 60 977 ton 1998 och 58 680 ton under undersökningsperioden, vilket är en minskning på sammanlagt 26 %. Förbrukningen ökade något (med 1 %) mellan 1996 och 1997, men minskade därefter starkt under 1998 (24 % i förhållande till året dessförinnan) och med ytterligare 4 % under undersökningsperioden.

(137) Det bör framhållas att utvecklingen av den synliga förbrukningen i stor utsträckning påverkats av lagerhållarna på gemenskapens marknad, eftersom dessa är mellanhänder för alla tillverkare av fästanordningar av rostfritt stål, såväl tillverkare i gemenskapen som exporterande tillverkare. Uppgifterna om den synliga förbrukningen återspeglar därför lagerhållarnas inköp under skadeundersökningsperioden och inte nödvändigtvis de inköp som användarna gjort.

(138) I det föregående antidumpningsförfarandet konstaterades att förbrukningen ökade massivt mellan 1994 och 1995 på grund av lagerhållarnas inköp (från 59 900 ton till 86 500 ton). Den plötsliga minskningen mellan 1997 och 1998 (från 80 080 till 60 977 ton, följd av en ytterligare minskning under undersökningsperioden till 58 680 ton) sammanföll med införandet av ovan nämnda antidumpningsåtgärder och medförde att importen återgick till 1994 års nivå. Denna utveckling tydde på att importen före införandet av antidumpningsåtgärderna var betydligt större än användarnas inköp.

3. **Samlad bedömning**

(139) Kommissionen undersökte om importen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Malaysia och Filippinerna borde bli föremål för en samlad bedömning i enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen.

(140) Kommissionen fann att de utjämningsbara subventionernas storlek låg över den minimigräns som anges i artikel 14.5 i grundförordningen och att importvolymen från vart och ett av dessa länder inte var negligerbar.

(141) Som sagts ovan konstaterades också att de fästanordningar av rostfritt stål som importerats från de båda berörda länderna och de som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin i alla avseenden var likadana produkter. Det bör framhållas att de importerade fästanordningarna av rostfritt stål från de två länderna tillverkas enligt samma kvalitetsstandard som de produkter som tillverkas i gemenskapen, i allmänhet en DIN-standard eller ISO-standard, att produkterna är utbytbara samt att de saluförts i gemenskapen under samma period, genom jämförbara försäljningskanaler och på liknande försäljningsvillkor. De importerade fästanordningarna av rostfritt stål ansågs därför konkurrera med varandra och med de fästanordningar av rostfritt stål som tillverkas i gemenskapen.

([6]) EGT L 243, 5.9.1997, s. 17.
([7]) Se fotnot 3.

(142) Mot denna bakgrund bedömde kommissionen att importen med ursprung i Malaysia och Filippinerna uppfyllde alla villkor i artikel 8.4 i grundförordningen, dvs. att de utjämningsbara subventionerna från vart och ett av dessa länder låg över minimigränsen, att importvolymen inte var negligerbar och att en samlad bedömning av verkan av importen var lämplig med hänsyn till villkoren för konkurrensen de importerade produkterna sinsemellan och mellan importerade produkter och likadana produkter från gemenskapen. Verkan av importen från Malaysia och Filippinerna gjordes därför till föremål för en samlad bedömning.

4. **Den subventionerade importens volym och marknadsandel**

(143) Volymen av den subventionerade importen till gemenskapen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i de berörda länderna ökade med 16 % under skadeundersökningsperioden. Importen ökade från 6 280 ton 1996 till 7 433 ton 1997 och 7 917 ton 1998, men föll till 7 293 ton under undersökningsperioden.

(144) Dessa länders andel av marknaden ökade från 7,9 % 1996 till 9,3 % 1997 och 13 % 1998, och uppgick till 12,4 % under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med 4,5 procentenheter under skadeundersökningsperioden, med en särskilt stark ökning sedan 1997.

5. **Priset på den subventionerade importen**

Prisutveckling

(145) Priserna på importerade produkter från de berörda länderna (enligt Eurostats uppgifter) minskade från 2,91 euro/kg under 1996 till 2,75 euro/kg under 1997 och 2,73 euro/kg under 1998, för att minska ytterligare till 2,58 euro/kg under undersökningsperioden. Det bör noteras att priserna på importerade produkter från de berörda länderna genomgående har varit betydligt lägre än gemenskapsindustrins priser under skadeundersökningsperioden.

Prisunderskridande

(146) För bedömningen av prisunderskridande kategoriserades de fästanordningar av rostfritt stål som importeras från de berörda länderna och de som gemenskapsindustrin tillverkar och säljer på gemenskapsmarknaden enligt produktkontrollnummer (dvs. enligt typ av fästanordning av rostfritt stål). För varje typ av fästanordning gjordes en jämförelse mellan de exporterande tillverkarnas och gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser, netto alla rabatter och skatter, beräknade på grundval av försäljningen till första icke-närstående kund, med justeringar för skillnader avseende distributionskanalerna. Skillnaden uttrycktes som en procentandel av gemenskapsindustrins priser.

(147) För att kunna jämställas med gemenskapsindustrins försäljning vad gäller handelsled justerades priserna på de importerade produkterna från de berörda länderna med hänsyn till den tull som skulle betalas (inbegripet antidumpningstullen för Malaysia), kostnader efter importen (inbegripet kostnader för hantering, finansiering och transport) och kostnader för ompaketering i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Justeringarna för kostnader efter import och för kostnader för ompaketering grundades på tillgängliga uppgifter, dvs. på uppgifter som erhållits från importörer under den föregående antidumpningsundersökningen.

(148) På detta sätt har prisunderskridandemarginalerna för de båda länderna, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga pris, fastställts till mellan 10 och 20 % för Malaysia och till 31 % för Filippinerna.

6. **Gemenskapsindustrins situation**

Försäljningsvolym och marknadsandel

(149) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden ökade med 31 % under skadeundersökningsperioden, från 14 131 ton under 1996 till 18 758 ton under 1997 och till 19 216 ton under 1998, för att sedan minska till 18 520 ton under undersökningsperioden.

(150) Gemenskapsindustrins andel av marknaden ökade under skadeundersökningsperioden från 17,8 % under 1996 till 23,4 % under 1997, 31,5 % under 1998 och 31,6 % under undersökningsperioden. Ökningen av marknadsandelen kan tillskrivas ökad försäljning i förening med minskad förbrukning till följd av införandet av antidumpningstullarna. Länder med stor export till gemenskapen som inte omfattades av antidumpningstullar ökade av dessa skäl också sina marknadsandelar.

Priser

(151) Det vägda genomsnittliga priset på fästanordningar av rostfritt stål som såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad minskade med 17 % under skadeundersökningsperioden. Priserna sjönk från 3,65 euro/kg under 1996 till 3,22 euro/kg under 1997, 3,23 euro/kg under 1998 och slutligen 3,02 euro/kg under undersökningsperioden.

(152) Enligt uppgifter från de samarbetsvilliga leverantörerna av råmaterial sjönk priset på det berörda råmaterialet med 5,6 % mellan 1998 och undersökningsperioden medan gemenskapsindustrins priser för fästanordningar av rostfritt stål i vilka detta råmaterial ingick sjönk med 6,3 %. Eftersom kostnaderna för inköp av råmaterial utgjorde 56,7 % av gemenskapsindustrins sammanlagda kostnader under undersökningsperioden har kommissionen konstaterat att gemenskapsindustrins priser på fästanordningarna minskat mer än kostnaderna för råmaterial. Denna situation kan därför sägas ha kännetecknats av ett prisfall.

Lönsamhet

(153) Gemenskapsindustrins vinst i förhållande till omsättningen uppgick till 0,1 % under 1996, 2,3 % under 1997 och 1,8 % under 1998, för att övergå i förlust med – 0,8 % under undersökningsperioden.

(154) Om denna nedåtgående utveckling fortsätter kommer tillverkare i gemenskapsindustrins försäljningspriser snart att närma sig deras marginalkostnader eftersom det på en marknad med stor öppenhet och stark konkurrens inte är möjligt att hålla vinsterna uppe genom att ensidigt ta ut högre priser och acceptera minskade marknadsandelar. Den vägda genomsnittliga förlusten på – 0,8 % under undersökningsperioden är det sämsta resultatet sedan 1996.

Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

(155) Gemenskapsindustrins produktion ökade med 21 % under skadeundersökningsperioden, från 15 620 ton under 1996 till 18 701 ton under 1997 och 20 272 ton under 1998, för att därefter sjunka till 18 857 ton under undersökningsperioden.

(156) Gemenskapsindustrins kapacitet ökade med 22 % under skadeundersökningsperioden. Det bör dock noteras att en stor del av denna ökning ägde rum under 1997, vid en tid då gemenskapsindustrin räknade med ökad försäljning till följd av införandet av antidumpningstullar i det ovan nämnda antidumpningsförfarandet. Mellan 1998 och undersökningsperioden var kapaciteten oförändrad.

(157) Kapacitetsutnyttjandet ökade från 60 % till 62 % mellan 1996 och 1997. Det ökade ytterligare till 63 % under 1998 men sjönk till 59 % under undersökningsperioden.

Lager

(158) Gemenskapsindustrins lager ökade med 30 % under skadeundersökningsperioden, från 3 331 ton 1996 till 4 435 ton vid undersökningsperiodens slut.

Investeringar

(159) Investeringarna ökade generellt med 32 %, från 1,6 miljoner euro 1996 till 2,1 miljoner euro under undersökningsperioden. Investeringarna fluktuerade under skadeundersökningsperioden (8,8 miljoner euro 1997 och 4,09 miljoner euro 1998). Tillverkarna av fästanordningar av rostfritt stål måste upprätthålla en rimlig nivå av investeringar i sin maskinpark för att kunna upprätthålla sin konkurrenskraft och uppfylla de miljökrav som ställs.

Sysselsättning

(160) Sysselsättningen ökade från 386 sysselsatta 1996 till 453 sysselsatta under undersökningsperioden, alltså en ökning med 17 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning skedde till största delen under 1997 (438 sysselsatta, jämfört med 386 föregående år) och sammanföll med strukturförändringar i vissa företag under 1997, liksom med en ökning av kapaciteten.

Produktivitet

(161) Gemenskapsindustrins produktivitet, mätt i ton per anställd, ökade med 10 % under skadeundersökningsperioden. Produktiviteten ökade markant mellan 1996 och 1997 (med 8 %) och fortsatte att öka mellan 1997 och 1998 (med 8 %), men sjönk med 5 % mellan 1998 och skadeundersökningsperioden.

7. **Slutsats om skada**

(162) Kommissionen konstaterar att gemenskapsindustrin under skadeundersökningsperioden drabbats av betydande pristryck från den subventionerade importen med ursprung i de berörda länderna, vilken i betydande utsträckning underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden och ökade starkt mätt i importvolym. På grund av detta kunde gemenskapsindustrin inte öka eller ens bibehålla sin försäljningsprisnivå, trots att konkurrensen från de länder som omfattas av antidumpningstullar åter blivit lojal.

(163) I samband med detta försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation till den grad att en vägd genomsnittlig förlust på – 0,8 % uppstod under undersökningsperioden och inte kunde vändas i vinst, bland annat på grund av de berörda ländernas förmåga att hålla priserna låga.

(164) Efter att provisoriska antidumpningsåtgärder införts 1997 förbättrades gemenskapsindustrins situation mellan 1997 och 1998 vad gäller produktion och försäljning. Gemenskapsindustrins situation försämrades dock mellan 1998 och undersökningsperioden vad gäller tillverkning (minskning av den tillverkade volymen med 7 %), försäljning (minskning av den sålda volymen med 3,6 %) och lönsamhet (lönsamheten minskade från 1,8 % till – 0,8 %). Med hänsyn till detta har kommissionen preliminärt konstaterat att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.2 i grundförordningen.

F. **VÅLLANDE AV SKADA**

(165) För att utreda orsaken till den skada som vållats gemenskapsindustrin undersökte kommissionen verkan av alla kända faktorer och deras konsekvenser för gemenskapsindustrins situation. Genom denna undersökning kan kommissionen sörja för att skada som vållats av andra faktorer än den subventionerande importen inte tillskrivs denna.

1. **Den subventionerade importens verkan**

(166) Det finns ett klart tidssamband mellan det omfattande prisunderskridande som konstaterats under undersökningsperioden och gemenskapsindustrins försämrade prisnivå och lönsamhet under samma period. Den betydande prispressen från den subventionerade importen mellan 1998 och undersökningsperioden sammanföll med en betydande minskning av gemenskapsindustrins priser, vilket ledde till en förlustnivå på – 0,8 % under undersökningsperioden.

(167) Efter anförandet av de antidumpningsåtgärder som nämnts ovan lyckades gemenskapsindustrin öka tillverkningen, försäljningen och lönsamheten. Ökningen av importen från de berörda länderna mellan 1997 och 1998 och den markanta nedgången i försäljningspriserna, särskilt mellan 1998 och undersökningsperioden, sammanföll dock med en försämring av gemenskapsindustrins situation, särskilt vad gäller dess lönsamhet.

Gemenskapsindustrin kunde inte utnyttja sin lediga kapacitet eller återupprättandet av lojal konkurrens till följd av anförandet av antidumpningsåtgärderna. På grund av konkurrensen från den subventionerade importen kunde gemenskapsindustrin inte förbättra sin lönsamhet.

(168) Kommissionen har därför funnit att ökningen av importen, som uppnådde en betydande del av gemenskapens marknad under undersökningsperioden, de sänkta priserna och gemenskapsindustrins försämrade situation, särskilt vad gäller ekonomiska förluster, kan tillskrivas de genomgående låga priserna på importen från de berörda länderna.

2. **Inverkan av andra faktorer**

(169) Kommissionen undersökte om den skada som vållats gemenskapsindustrin kunde ha förorsakats av andra faktorer än den subventionerade importen. Kommissionen undersökte särskilt utvecklingen av förbrukningen, utvecklingen och verkan av import från andra länder samt inverkan av förändringar av kostnaden för råmaterial.

Förbrukning

(170) Kommissionen undersökte om förbrukningens utveckling var en betydande orsak till försämringen av gemenskapsindustrins situation, särskilt i fråga om lönsamheten.

(171) Förbrukningen minskade kraftigt mellan 1996 och undersökningsperioden (med 26 %) medan gemenskapsindustrins försäljningsvolym under samma period ökade med 31 % och dess andel av gemenskapens marknad ökade med 13,8 procentenheter. Trots denna ökning av försäljningen sjönk gemenskapsindustrins priser kraftigt mellan 1996 och undersökningsperioden, med åtföljande försämring av dess lönsamhet.

(172) Med hänsyn till detta är det osannolikt att den minskade efterfrågan skulle ha bidragit till försämringen av gemenskapsindustrins situation.

Import från andra länder

(173) Vad gäller importen från andra länder konstaterade kommissionen att dess andel av gemenskapsmarknaden minskade markant, från 64,8 % under 1996 till 42,3 % under undersökningsperioden.

Singapore

(174) Som nämns ovan framgick av undersökningen att de exporterande tillverkarna i Singapore inte utnyttjade de påstådda subventionerna. Trots att importen från Singapore ökade kraftigt under skadeundersökningsperioden (med 167 %) låg priserna på denna import, enligt uppgifter från Eurostat, över gemenskapsindustrins försäljningspriser under skadeundersökningsperioden. Med hänsyn till detta tycks importen från Singapore inte i någon betydande omfattning ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin vållats.

Thailand

(175) Som nämns ovan framgick av undersökningen att subventionsmarginalen för Thailand är negligerbar. Importen från Thailand har erövrat en allt större del av gemenskapens marknad, till priser som ligger under gemenskapsindustrins. Det bör noteras att i antidumpningsåtgärderna rörande importen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Thailand har grundats på de dumpningsmarginaler som konstaterades i antidumpningsförfarandet.

(176) Kommissionen bedömer därför att importen från Thailand också kan ha bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

Andra länder utanför gemenskapen

(177) Kommissionen konstaterade att den sammanlagda andelen av marknaden för produkter från andra länder utanför gemenskapen minskade med 29 procentenheter under skadeundersökningsperioden, främst på grund av minskningen av importen från de länder som omfattas av antidumpningstullar.

(178) Kommissionen bedömde därför att denna import inte bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin i sådan omfattning att det skulle kunna bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och skadan för gemenskapsindustrin.

Råmaterial

(179) Kommissionen undersökte om den skada som vållats gemenskapsindustrin kunde tillskrivas en ökning av kostnaderna för råmaterial.

(180) Kommissionen konstaterade att priserna på det råmaterial som vanligtvis används vid tillverkningen av fästanordningar av rostfritt stål, nämligen valstråd av rostfritt stål, som togs ut av de leverantörer av råmaterial som besvarade frågeformulären minskade under skadeundersökningsperioden. Denna utveckling åtföljdes av ett sjunkande pris på nickel som är den viktigaste insatsvaran vid tillverkning av valstråd av rostfritt stål. Det bör framhållas att gemenskapsindustrin köpte det mesta av sin valstråd av rostfritt stål från de samarbetsvilliga leverantörerna av råmaterial.

(181) Med hänsyn till detta finner kommissionen att råmaterialpriserna inte bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

3. **Slutsats om skada**

(182) På grundval av det ovan sagda finner kommissionen att importen från de två berörda länderna, beaktad separat, har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

1. **Allmänna överväganden**

(183) På grundval av lämnade uppgifter undersökte kommissionen preliminärt om det trots avgörandena om subventionering och skada fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall.

(184) För att kunna bedöma eventuella åtgärders verkan sände kommissionen frågeformulär angående gemenskapens intresse till alla berörda parter i tidigare och senare led i förädlingskedjan som var kända för kommissionen när förfarandet inleddes. Uppgifter beträffande gemenskapens intresse inhämtades också från gemenskapsindustrin. Endast sju leverantörer av råmaterial, en icke klagande tillverkare i gemenskapen och gemenskapsindustrin besvarade frågeformulären.

2. **Leverantörsindustrin**

Råmaterialleverantörernas situation

(185) Det råmaterial som används i tillverkningen av fästanordningar av rostfritt stål är valstråd av rostfritt stål. Denna framställs av de större tillverkarna av rostfritt stål i Europa, som levererar all den råmaterial som gemenskapsindustrin förbrukar.

(186) Det finns flera olika kvaliteter av valstråd av rostfritt stål som kan användas vid denna typ av tillverkning. De två kvaliteter som oftast används, såväl av gemenskapsindustrin som av tillverkarna i de berörda länderna, är austenitiskt stål typ A2 (kvalitet AISI 304) och A4 (AISI 316). Dessa stålsorter används i första hand på grund av sin motståndskraft mot värme och korrosion och sin överlägsna styrka.

(187) På grundval av uppgifter från de samarbetsvilliga leverantörerna av råmaterial konstaterade kommissionen att dessa sysselsatte 14 520 personer under undersökningsperioden, varav cirka 625 särskilt arbetade med tillverkningen av råmaterialet i fråga. Deras sammanlagda omsättning under undersökningsperioden var 3,3 miljarder euro, varav 135 miljoner euro för det berörda råmaterialet. Deras sammanlagda omsättning minskade med 20 % mellan 1996 och undersökningsperioden. Försäljningen av det berörda råmaterialet i gemenskapen minskade med 2,6 % under samma period, från 103,2 miljoner euro under 1996 till 100,6 miljoner euro under undersökningsperioden.

(188) Vad gäller lönsamheten av försäljningen av det berörda råmaterialet i gemenskapen konstaterade kommissionen en vägd genomsnittlig förlust på – 6,9 % under undersökningsperioden.

Verkan av att åtgärder införs eller inte införs

(189) Trots att de företag som framställer det berörda råmaterialet försörjer också andra marknader utanför EU och teoretiskt skulle kunna ändra inriktningen på sin försäljning till dessa marknader, skulle mer betydande minskning av försäljningen på gemenskapsmarknaden, som står för 77,5 % i volym av dessa företags försäljning av den berörda produkten, sannolikt få stor inverkan på dessa företag. Det bör också framhållas att vissa av dessa marknader utanför EU är väl skyddade.

(190) Med beaktande av att den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av det berörda råmaterialet står för en icke obetydlig del av de berörda företagens sammanlagda omsättning och sysselsättning, samt att dessa företags sammanlagda omsättning minskade under skadeundersökningsperioden, kan det antas att anförandet av åtgärder skulle kunna leda till ökad försäljningsvolym för de berörda företagen och förbättra deras lönsamhet, som var negativ under undersökningsperioden.

(191) Om, å andra sidan, åtgärder inte införs, skulle det bli svårare att vända den nedåtgående utvecklingen av företagens omsättning eftersom försäljningen av det berörda råmaterialet sannolikt skulle minska. Om gemenskapsindustrin skulle minska sina inköp av råmaterial skulle dessutom ytterligare arbetstillfällen oundvikligen gå förlorade.

3. **Gemenskapsindustrin**

Gemenskapsindustrins art och struktur

(192) Gemenskapsindustrin består av små och medelstora företag belägna i Frankrike, Spanien och Italien. Tillverkningen är kapitalintensiv och i hög grad automatiserad. Fästanordningar av rostfritt stål är färdiga produkter (dvs. de bearbetas inte ytterligare) och förbrukas huvudsakligen av slutanvändarindustrier som införlivar dem i olika produkter.

(193) Fästanordningar av rostfritt stål är i hög grad standardiserade och såväl gemenskapsindustrin som exportörerna i de berörda länderna tillverkar produkterna enligt överenskomna normer (DIN- eller ISO-standard). På grund av denna höga grad av standardisering och det starka förhandlingsläget för de stora lagerhållarna i gemenskapen, vilka på en och samma gång är importörer av fästanordningar av rostfritt stål tillverkade utanför gemenskapen och grossister för fästanordningar av rostfritt stål tillverkade i gemenskapen, är priserna på fästanordningar av rostfritt stål, särskilt för de vanligaste typerna, mycket känsliga för påverkan från dumpad eller subventionerad import.

Verkningarna för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs eller inte införs

(194) Med hänsyn till att den skada som konstaterats tagit sig uttryck i kraftigt sänkta priser förorsakade av prisunderskridandet, vilket lett till försämrad lönsamhet för gemenskapsindustrin, förväntar sig kommissionen att införandet av utjämningstullar skulle leda till en ökning av volymen på gemenskapsindustrins försäljning av fästanordningar och, framför allt, högre priser för fästanordningar på gemenskapsmarknaden. En sådan prisökning skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att nå en godtagbar lönsamhetsnivå så att företagen kan fortsätta med sin verksamhet och göra erforderliga investeringar.

(195) Om åtgärder inte införs är det sannolikt att gemenskapsindustrins negativa utveckling kommer att fortsätta, vilket på lång sikt skulle innebära att i varje fall några företag läggs ned. Gemenskapsindustrin präglas särskilt av lågt kapacitetsutnyttjande och en negativ ekonomisk situation. Under dessa omständigheter är en framtida förlust av arbetstillfällen sannolik.

(196) Analysen av gemenskapsindustrin har visat att den är strukturellt livskraftig, och därför förväntas eventuella åtgärder ge industrin en möjlighet att återhämta sig från den vållade skadan. Priserna och de volymer som säljs i gemenskapen förväntas öka, vilket skulle ge gemenskapsindustrin en möjlighet att återvinna sin lönsamhet. Följaktligen anses det ligga i gemenskapsindustrins intresse att åtgärder införs.

4. **Importörer och handlare**

(197) Distributionen av fästanordningar av rostfritt stål i gemenskapen kännetecknas av förekomsten av ett stort antal importörer och handlare som för stora lager av den berörda produkten. I huvudsak agerar importörerna och handlarna som mellanhänder mellan tillverkarna (både gemenskapstillverkare och tillverkare utanför unionen) och användarna, och deras marknadsbeteende påverkar i hög grad priserna på fästanordningar av rostfritt stål. Kommissionen har funnit att gemenskapsindustrin fortfarande förlitar sig på importörernas och handlarnas väletablerade distributionsnät för en stor del av sin försäljning.

(198) Ingen av de berörda importörerna och handlarna har svarat på kommissionens frågeformulär om gemenskapens intresse. Kommissionen har därför grundat sitt ställningstagande på tillgängliga uppgifter liksom på motiverade synpunkter från vissa berörda importörer och handlare.

(199) I det tidigare antidumpningsförfarandet framgick att importörerna och handlarna kunde kontrollera tillgången, och följaktligen priserna, genom sin tillgång till dumpad import innan antidumpningstullarna infördes, och genom sin starka förhandlingsposition i förhållande till länderna utanför unionen och till gemenskapsindustrin. Detta har bekräftats genom denna undersökning, i vilken det av uppgifterna från en större importör och handlare framgått att dennes sammanlagda lagerhållning minskade 1996, för att öka 1997 (den preliminära antidumpningstullen infördes den 4 september 1997) och åter minska 1998 (den slutgiltiga antidumpningstullen infördes den 16 februari 1998).

(200) En importör har hävdat att anförandet av utjämningstullar skulle leda till att gemenskapsmarknaden stängs för de traditionella leverantörerna i Fjärran Östern. Han hävdade vidare att de importörer och handlare som också är lagerhållare skulle komma att lida betydande ekonomisk skada eftersom gemenskapsindustrin inte har förmåga att tillfredsställa hela efterfrågan i gemenskapen.

(201) Vad gäller en stängning av gemenskapsmarknaden för import bör påpekas att de exporterande länder som redan berörs av antidumpningstullar i allmänhet har fortsatt att leverera till gemenskapsmarknaden efter det att antidumpningsåtgärderna införts. Dessutom finns det ett antal alternativa försörjningskällor som inte berörs av åtgärderna; dessa källor stod för cirka 19 % av förbrukningen i gemenskapen under undersökningsperioden (Malaysia och Filippinerna ej medräknade).

(202) Kommissionen undersökte också eventuella utjämningsåtgärders inverkan på importörernas och handlarnas ekonomiska situation mot bakgrund av de åtgärder som vidtagits i det föregående antidumpningsförfarandet. Det bör i sammanhanget framhållas att ingen importör och handlare besvarat frågeformuläret i detta förfarande, vilket kan tyda på att de antidumpningsåtgärder som infördes 1998 inte haft någon större inverkan på dem.

(203) Eventuella utjämningstullars inverkan på importörernas och handlarnas situation bör under alla omständigheter ses mot bakgrund av att dessa företag handlar med en mångfald olika produkter. I den tidigare antidumpningsundersökningen konstaterade kommissionen att den berörda produkten i genomsnitt stod för cirka 30 % av importörernas och handlarnas sammanlagda omsättning.

(204) Kommissionen bedömer att priserna på fästanordningar av rostfritt stål kommer att stiga om utjämningsåtgärder införs. Även om priserna på subventionerade importprodukter med all sannolikhet stiger med ett belopp motsvarande tullen behöver priserna på gemenskapens produkter inte öka i samma omfattning. Denna prisökning torde få en negativ inverkan på importörerna och handlarna, vars marginaler kan komma att minska. Det bör dock noteras att importörerna, som också i stor utsträckning är verksamma som handlare, har möjlighet att öka sina inköp från gemenskapsindustrin och erhålla rabatter vid köp av stora volymer. Undersökningen har förvisso visat att gemenskapsindustrin ökade sin försäljning av fästanordningar av rostfritt stål till importörer och handlare efter det att antidumpningsåtgärderna införts.

(205) Mot bakgrund av detta anser kommissionen det osannolikt att importörernas och handlarnas situation skulle påverkas i någon större utsträckning om åtgärder införs.

5. **Användare**

Användarindustriernas art och struktur

(206) För det första bör påpekas att ingen av användarna av den berörda produkten har varit samarbetsvillig i detta förfarande. Användarna har heller inte lämnat några uppgifter som visat att den bedömning som gjordes i den tidigare antidumpningsundersökningen rörande fästanordningar av rostfritt stål skulle ha varit oriktig vad gäller frågan om åtgärdernas inverkan på användarna.

(207) För det andra har de uppgifter som inhämtats under undersökningen visat att fästanordningar av rostfritt stål i stor utsträckning säljs till användarna via importörer och handlare som är verksamma som lagerhållare.

(208) För det tredje har fästanordningar av rostfritt stål ett flertal användningsområden: livsmedelsbranschen, restaurangbranschen, läkemedelsindustrin, medicinsk utrustning, hushållsapparater (vitvaror), bilar, sjöfart och skeppsbyggnad, byggnadsindustri, miljö, energi, kemisk och petrokemisk industri och transport. Med hänsyn till de typer av användarindustri det rör sig om kan det sägas att fästanordningar av rostfritt stål utgör en mycket liten andel av kostnaderna för den färdiga produkten. Eventuella utjämningsåtgärder rörande de fästanordningar av rostfritt stål som importeras från de berörda länderna skulle därför sannolikt inte innebära någon större ökning av priset på den färdiga produkten för användarna.

Verkan av att åtgärder införs eller inte införs

(209) Med hänsyn till användarnas bristande samarbetsvilja i detta förfarande samt till de leveransvägar och den typ av användare som är berörda skulle verkan för användarna av eventuella utjämningstullar sannolikt bli högst marginell, eftersom priserna på fästanordningar av rostfritt stål utgör en marginell del av produktionskostnaden för de färdiga produkterna.

(210) Det är dessutom inte sannolikt att eventuella utjämningsåtgärder skulle leda till försörjningsproblem, eftersom det finns alternativa leverantörer, bland andra gemenskapsindustrin, som inte omfattas av några åtgärder.

6. **Slutsats om gemenskapens intresse**

(211) Undersökningen har visat att införandet av åtgärder kan väntas göra det möjligt för gemenskapsindustrin att öka sina priser och sina volymer och således återupprätta sin lönsamhet, vilket skulle få gynnsamma följdverkningar på konkurrensvillkoren på gemenskapens marknad. Införandet av utjämningstullar förväntas också vara till förmån för leverantörerna av råmaterial.

(212) Även om den sannolika prisökningen kan förväntas medföra negativa effekter för importörerna och handlarna, kan dessa effekter dock mildras genom minskade marginaler eller genom en höjning av priserna vid försäljning till användarindustrin. Användarindustrin, i sin tur, kommer troligen inte att drabbas av allvarliga konsekvenser till följd av sådana kostnadsökningar med tanke på att fästanordningar av rostfritt stål har mycket liten betydelse för deras slutprodukter.

(213) Med hänsyn till detta bedömer kommissionen att det inte finns några tvingande skäl till att inte vidta åtgärder i detta fall. Införandet av utjämningstullar skulle alltså inte strida mot gemenskapens intresse.

H. **PROVISORISKA ÅTGÄRDER**

(214) Med hänsyn till slutsatserna beträffande subvention, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse är det enligt kommissionens mening nödvändigt att vidta provisoriska utjämningsåtgärder.

1. **Nivå för undanröjande av skada**

(215) Vid fastställandet av nivån för åtgärderna beaktade kommissionen de subventionsmarginaler som konstaterats och den nivå på tullen som är nödvändig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats.

(216) Kommissionen bedömde att det för undanröjande av den vållade skadan krävs att industrin försätts i en situation i vilken priserna på berörda produkter som importeras från de berörda länderna höjs till en icke skadevållande nivå.

(217) Vid beräkningen av den nödvändiga prisökningen, dvs. skademarginalen, bedömde kommissionen att priserna på den subventionerade importen måste jämföras med gemenskapsindustrins försäljningspriser, med tillägg av den skäliga vinstnivå som industrin skulle kunna förväntas göra i avsaknad av skadevållande subventionering från de länder som omfattas av undersökningen.

(218) Med utgångspunkt från detta gjordes en jämförelse, på nivån cif gemenskapens gräns och med justeringar för att beakta betald tull och kostnader efter importen och för ompaketering, mellan de vägda genomsnittliga exportpriserna för de produkter som användes vid fastställandet av prisunderskridandet och de vägda genomsnittliga försäljningspriser som togs ut av gemenskapsindustrin (i lämpliga fall uppräknade för att nå en skälig vinstmarginal före skatt på omsättningen, i detta fall fastställd till 5 %). Denna vinstmarginal är ett lämpligt minimum som gemenskapsindustrin skulle kunna förväntas uppnå i avsaknad av skadevållande subventionering. Samma vinstmarginal användes i den föregående antidumpningsundersökningen rörande import av samma produkt med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

(219) Med användning av denna metod har betydande nivåer för undanröjande av skada fastställts för båda länderna.

2. **Provisoriska åtgärder**

(220) Med hänsyn till det stora antalet produkttyper förefaller en värdetull vara den lämpligaste åtgärden. I enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen bör tullsatsen motsvara subventionsbeloppet, om inte skademarginalen är lägre.

(221) I Malaysias fall omfattas för närvarande de båda exporterande tillverkarna av antidumpningstullar på 7 % respektive 5,7 %. Tullsatsen bör därför i detta förfarande fastställas med beaktande av den sammanlagda inhemska subventioneringen samt det belopp med vilket subventioneringen överstiger den gällande antidumpningstullen. Som framgår av tabellen nedan bör för en av de malaysiska exporterande tillverkarna föreskrivas en provisorisk utjämningstull (utöver de gällande antidumpningstullarna) på 4,5 %. För den andra exporterande tillverkaren bör utjämningstullen bli lika med noll eftersom den gällande antidumpningstullen överskrider exportsubventionens belopp.

(222) Eftersom de företag som var samarbetsvilliga i förfarandet stod för så gott som all import från Malaysia bör den övriga tullen fastställas till den högsta nivå som konstaterats för något samarbetsvilligt företag. Utjämningstullen för övriga företag bör således fastställas till 4,5 %, utöver den gällande övriga antidumpningstullen på 7 %.

(%)

Företag	Total subvention	Exportsubvention	Gällande antidumpningstull	Föreslagen utjämningstull
Tong Heer Fasteners	11,56	9,69	7,0	4,5
Tigges Stainless Steel Fasteners	4,52	4,52	5,7	0
Övriga företag			7,0	4,5

(223) Följande tullsatser bör därför gälla för de samarbetsvilliga tillverkarna i Malaysia:

— Tong Heer Fasteners: 4,5 %

— Tigges Stainless Steel Fasteners 0 %

(224) För Filippinerna bör följande tullsats tillämpas för den samarbetsvilliga tillverkaren:

— Lu Chu Shin Yee Works, Ltd./Pilshin Works Corporation: 3,9 %

(225) För att undvika att premiera bristande samarbetsvilja har kommissionen ansett det lämpligt att fastställa tullen för icke samarbetsvilliga företag till den högsta tull som fastställts för någon samarbetsvillig exporterande tillverkare, nämligen 4,5 % för Malaysia och 3,9 % för Filippinerna.

(226) De utjämningstullar för enskilda företag som anges i denna förordning har fastställts på grundval av de provisoriska resultaten av denna undersökning. De återspeglar följaktligen den situation som konstaterats föreligga under denna undersökning vad gäller dessa företag. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tullsats som är tillämplig på ”övriga företag”) bör således endast tillämpas på import av produkter med ursprung i berört land som tillverkats av företagen i fråga, dvs. av de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av produkter som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i artikeltexten i denna förordning, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda enheterna närstående, kan inte omfattas av dessa tullsatser utan bör omfattas av den tullsats som tillämpas på ”övriga företag”.

(227) En begäran om tillämpning av individuella företagsspecifika utjämningstullsatser (t. ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ([8]) tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt vad gäller eventuella förändringar av företagets verksamhet vad avser tillverkning, inhemsk försäljning eller export som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheter. I förekommande fall kommer kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén att göra följdändringar av denna förordning genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

([8]) Europeiska kommissionen
Generaldirektorat Handel
Direktorat E
DM 24 - 5/77
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

I. **SLUTBESTÄMMELSE**

(228) Av administrativa skäl bör en period fastställas inom vilken berörda parter som gav sig till känna inom den tid som angavs i tillkännagivandet om inledande av förfarandet kan inkomma med skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Dessutom bör anges att slutsatserna om införande av tull i denna förordning är provisoriska och kan komma att omprövas i samband med ett eventuellt beslut om slutgiltig utjämningstull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En provisorisk utjämningstull skall införas på import av fästanordningar av rostfritt stål och deras delar enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 och 7318 16 30 med ursprung i Malaysia och Filippinerna.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Malaysiska tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Tong Heer Fasteners	4,5	A104
Tigges Stainless Steel Fasteners	0	A105
Övriga företag	4,5	A999

Filippinska tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Lu Chu Shin Yee Works, Ltd/Phil-shin Works Corporation	3,9	A106
Övriga företag	3,9	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. De produkter som avses i punkt 1 får övergå till fri omsättning i gemenskapen först sedan en säkerhet ställts som motsvarar beloppet av den provisoriska tullen.

Artikel 2

Berörda parter som givit sig till känna inom den tid som angivits i tillkännagivandet om inledande av denna undersökning får lämna synpunkter skriftligen och begära att höras muntligen av kommissionen inom den tid som gäller enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2026/97.

I enlighet med artikel 31.4 i förordning (EG) nr 2026/97 får berörda parter lämna synpunkter på tillämpningen av den här förordningen inom en månad från dagen för dess ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning skall tillämpas i fyra månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2000.

På kommissionens vägnar
Pascal LAMY
Ledamot av kommissionen